

Tiszteletes Asszony!

Főgondnok Úr!

Képviselő Úr!

Kedves Ünneplő Közösség!

Elmúlt tizennégy év a két Kakucs baráti kapcsolata fölött. Bízvást állíthatom, hogy nem nyomtalanul.

Az idei évben a Bethlen Gábor Alap pályázata segített létrehozni az Önök magyarországi látogatását és a mi magyarkakucsi látogatásunkat. Nagy segítség számunkra Magyarország Kormányának azon rendelkezése, mely megkönnyíti a sokszor nehéz anyagi körülmények között élő határon túli testvéreink látogatásait anyaországi helyszínekre. A támogatás által barátságok alakulhatnak ki, válhatnak egyre szorosabbá és kiteljesedhetnek.

A barátság sűrű szövődése szövődött köztünk az idők folyamán, amelynek szálait közösen igazgattuk. Ma már szép nagy a mi közös szőnyegünk, 14 év adja a színeit.

Mára már azok, akik itt állnak körülöttem, nem egyszerűen pártiumiak, vagy magyarkakucsiak - hanem jól ismert édesanyák, édesapák, leányok, fiak, ezüsthajú, arany szívű nagyszülők. Magyarkakucs lakói jelesre vizsgáztak segítőkészségből, egymás iránti figyelemből. Bízhatnak egymásban, és számíthatnak egymásra.

Az a szeretet, amellyel fogadnak minket, messziről jött barátokat, megható. Szorgos kezek készülnek ránk napok óta – hálásak vagyunk figyelmességükért, fáradozásukért.

Ez a kicsiny templom őrzi a falut, lakja bárki, már évszázadok óta. Fala látott évezrednyi történelmet, és sokszor adott vigaszt a rászorulóknak. Az itt elmondott imák, az intő vagy bátorító szavak, a falakba ivódtak, ma is segítségére vannak a padokban ülőknek.

A közösség, amely ma is élő, bár átvészelt ezernyi viharos és nyugalmas évet, megtartotta a falut. Ezért örülhetünk együtt, ennek a csodaszép napnak.

Köszönjük, hogy részesei lehetünk az ünnepnek, és a hívó szóra hazatérők mellett ülve, jó barátokként válhatunk szót.

Vannak itt többen is, akiknek a nyelvét – sajnos – nem értem, de érzem, hogy Ők is a barátaink, hiszen évről – évre találkozunk, és itteni barátaink segítségével, egy asztalnál beszélgetünk.

A költő így ír:

„A világ Isten-szötte szőnyeg,
Mi csak visszáját látjuk itt,
És - néha, legszebb perceinkben,
A színéből is valamit.”

Ezek azok a legszebb percek, amelyek színét mutatják az Isten-szötte szőnyegnek, békességet csepegtetve a szívünkbe.

Kívánom, legyen Kakucs a békesség kertje, ahol jó élni – és ahová jó visszajönni. Isten áldása legyen Önökön!

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap